

Елисавета Багряна
Мансардни мечти

Тази нощ моята мисъл лети като огнена комета
в междувездното пространство.
Тази нощ моят копнеж опасва кано Млечен път земята.
О, това възнесение на поета,
това лирическо пиянство,
тази неутоленост на душата!

Защо ми даде това тяло и този безпределен дух, о боже?
Тази жажда за всички морета,
този глад за петте континента,
това сърце за всички раси на земята
– за врага и брата?

Къде и как да избягам от собствената си кожа –
аз весталка, мегера и дева,
аз, бедна дъщеря на Ева?
Вечно ли ще нося като охлюва на гърба си
черупката на оригта си?

Никога ли няма да видя белите северни сияния,
да прелетя над тропиците и Атлантика?
Никога ли няма да стъпи кракът ми по островите на Океания
и да потъне погледът ми в южните съзвездия на Пасифика?

Защо не мога да застана пред гишетото на пътническото бюро,
дето пъстрата карта на земята
виси опъната на стената
като кожата на одрана пантера,
да вдигна ръка спокойно и самоуверено,
да опиша една безконечна крива линия с малкото си перо,
да кажа: – Дайте ми билет за този рейс! –
И да потегля с първият експрес...

Но аз не съм американски милиардер, колониален плантатор,
златотърсач, мошеник, фалшификатор.
Не съм англичанин-турист,
моряк или авиатор,
нито знаменит артист,
нито „звезда“, нито дори „мис“...

Казват, божа искра в мене тлее,

но, знам, която ме е залюляла, тя ще ме и долюлее:
ще живея като всеки безприютен бохема,
който мечтае да напише гениална поема,
и ще предам богу дух като всеки български поет,
като завещая: на хазайката някой неизплатен наем,
на другарите – някой абонамент и дребен заем
и на поколенията – някой и друг вдъхновен ред,
неутоления си глад и жажда
и философския въпрос: защо човек се ражда?

Вие, които ме разбирате и обичате,
когато умра, недейте да ме оплаквате и кичите.
Сложете ми вместо постеля картата на земното кълбо,
наместо покров – картата на звездното небо
и напишете:
Спи мирно между земята и небето,
бедни поете.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11742>]